

[Holger Eriksen.]

kommer alle til at yde deres bidrag; der er altså ikke her grundlag for at skille nogle ud og sige, at de ikke skal have stemmeret.

Endvidere forbavser det mig uhyre meget, at det ærede medlem på dette område kunne finde en parallel til den såkaldte Agnete Hansen-sag fra Århus. Det er mig fuldstændig umuligt at fatte, at der skulle være nogen som helst forbindelse mellem den kommunale valgret og den omstændighed, at det skaber uro på en arbejdsplads, at en af de ansatte, ganske vist kun en løst ansat, gerne vil have del i alle goderne, men ikke i øvrigt vil være solidarisk med de andre. Men om det skal jeg naturligvis ikke optage nogen diskussion her. Skulle jeg det, kunne jeg jo også komme ind på, hvordan det under den såkaldte mejeristrejke gik dem, der var villige til at levere deres mælk, men havde det uheld at få spandene væltet, inden de kom til mejeriet.

Formanden: Jeg henstiller, at man ikke fjerner sig alt for meget fra emnet.

Alfred Jensen: Jeg skal nok holde mig til emnet. Det, det drejer sig om, er jo de problemer, den kommunistiske gruppe har fremdraget ved at stille ændringsforslag til de to lovforslag til denne anden behandling.

Jeg vil gerne til den højtærede indenrigsminister sige, at det forekommer ikke mig, at valgloven bliver mere enkel og let forståelig ved den bestemmelse, der nu foreslås indføjet om adgangen til at indtræde i de kommunale råd; tværtimod forekommer det mig, at den bliver mere indviklet, end den har været før. Hvis det drejer sig om at gøre loven let overskuelig og enkel, må man slette den bestemmelse; så opnår man den enkleste affattelse både for den vælger, der skal sætte sig ind i loven, og for administrationen.

Ministeren sagde, at det vist beroede på en misforståelse, at det ærede medlem hr. Helge Madsen i 1953 skulle have været medforslagsstiller til ændringsforslaget om, at de syge skulle have valgret. Jeg må erkende, at det beror på en misforståelse. Men når det er sagt, vil jeg gerne pege på, at vi dog har haft visse fælles synspunkter i denne sag, det vidner stemmetallene om, idet 7 medlemmer stemte for ændringsforslaget og 7

undlod at stemme; disse tal viser, at der har været forståelse for de tanker, som lå bag dette ændringsforslag. Jeg kan ikke se, at den omstændighed, at der var mange, der stemte imod, skulle være ensbetydende med, at ændringsforslaget ikke var tiltrængt og ikke burde være vedtaget. Ministeren fremførte som argument hensynet til de syge og til hospitalsfreden. Men hvordan kan det være, at man kan klare disse problemer i Norge, Sverige og andre lande uden at krænke stemmehemmeligheden? I hvert fald bliver den ikke krænket mere, end at der ikke er nogen, der taler om, at der ikke er demokrati i Sverige og Norge. Altså er det muligt at gennemføre denne ændring, blot man har vilje dertil. Jeg tror, at vi også i Danmark vil opnå at få forholdet ændret; derfor har vi stillet vort ændringsforslag før; derfor stiller vi det igen og vil blive ved at stille det, indtil denne sag bliver ordnet i overensstemmelse med de ønsker, der er i befolkningen på dette punkt.

Jeg har også et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Holger Eriksen. Det ærede medlem har afvist vort ændringsforslag om at afskaffe den bestemmelse, hvorefter skattebetaling skal være en betingelse for indtræden i de kommunale råd, og det ærede medlem bebrejder mig, at jeg ikke har udtrykt glæde over, at skattebetaling ikke mere skal være nogen valgets betingelse. Det gjorde jeg ved første behandling, og jeg har også gjort det nu ved anden behandling. At jeg så beskæftiger mig mere med den sorte plet, der er i lovforslaget, er en sag for sig; det er nemlig dér, problemet ligger, og det kan ikke klares med nogle bemærkninger om, at den person, der ikke har betalt sin skat rettidigt, ikke bør kunne indtræde i en kommunes ledelse og være med i administrationen af den. Det ærede medlem erkendte dog, at der er adskillige, som ikke er uefterrettelige i deres økonomiske forhold, men som på grund af økonomiske vanskeligheder, de ikke selv er skyld i, ikke er i stand til at klare deres skattebetaling, og det er rigtigt, sådan er det.

Hvis en mand, der slæber med en stor skat, bliver kastet ud i arbejdsløshed i juli eller august måned, vil jeg tro, at han kun i de færreste tilfælde vil være i stand til at afvikle skatten inden valgdagen. Skulle en sådan mand ikke være kapabel til at ind-